

Af rapportering: "I didn't think it would turn out this way" / "Intimacy & Publicness"

Til Rådet for Visuel Kunst

Afviklingsperiode: 20.–22. juni 2025

Kurator: Joachim Aagaard Friis

Samarbejdspartnere: SixtyEight Art Institute, Pass – Center for Practice-based Art Studies, Københavns Universitet, Støberiet / Blågården – Københavns Kommune

Kunstnere: Nikhil Vettukattil, Filip Vest, Marina Dubia, Jules Fischer, Lina Hashim og Klara Lopez.

Vi takker Rådet for Visuel Kunst for støtten til performanceprogrammet, oprindeligt kaldt "*I didn't think it would turn out this way*". (Senere i processen ændret til "Intimacy & Publicness" for at skabe en klarere tematisk ramme gennem titlen). Programmet blev afholdt på og omkring Blågårds Plads i København over tre dage i juni 2025. Projektet blev afviklet i overensstemmelse med planen – om end i et større format – og levede i høj grad op til sit kunstneriske og sociale sigte: at undersøge forholdet mellem intimitet og offentlighed i urbane, fælles rum gennem eksperimenterende performancekunst. Hele programmet blev udført på engelsk.

Afvikling og deltagelse

Arrangementet strakte sig over tre dage og tiltrak et stabilt og engageret publikum. Cirka 50 mennesker deltog om fredagen, 150 om lørdagen og 50 om søndagen. Publikum spændte bredt i alder og baggrund og inkluderede både lokale beboere og personer med tilknytning til den københavnske kunstscene.

Om fredagen præsenterede Nikhil Vettukattil en performativ middag i Støberiets lokaler ved Blågårds Plads, som krævede (gratis) pladsbillet. Om lørdagen præsenterede Filip Vest, Marina Dubia og Jules Fischer performative værker udendørs på Blågårds Plads. Søndag præsenterede Lina Hashim og Klara Lopez performative værker umiddelbart udenfor og i Koncertkirken, som også ligger ud til Blågårds Plads. På denne måde havde hele programmet en tæt forankring til et enkelt lokalmiljø. Den store opbakning lørdag skyldtes bl.a. den udendørs beliggenhed samt gunstige vejrforhold.

Alle planlagte værker blev præsenteret som forventet, med undtagelse af en enkelt performance, der grundet tekniske vanskeligheder måtte vises i en forkortet version. Dette blev håndteret med stor fleksibilitet fra kunstnerens side og affødte efterfølgende refleksioner blandt publikum og deltagere om forholdet mellem værkets form og dets sårbarhed i de offentlige rammer – et emne, der blev inddraget i det diskursive program og forbundet til forholdet mellem intimitet og offentlighed.

Kunstnerisk program

Programmet præsenterede både nye og stedsspecifikke performances, samt genopførsler af tidligere værker i nye ramme, af seks kunstnere: Jules Fischer, Filip Vest, Marina Dubia, Klara Lopez, Lina Hashim og Nikhil Vettukattil. Der var tale om værker, der i deres udtryk spændte fra mere deltagerbaserede formater til koreograferede solo- og gruppe-performances og interventionsbaserede indgreb i byrummet. Den fælles ambition var at arbejde med følelser af nærhed, tillid og intimitet i offentlige rum – særligt set i lyset af samtidens sociale fragmentering og digitale afstande.

Nikhil Vettukatti bidrog med en intim og sanselig performativ middag fredag aften kaldet "Cantina: Intimations", vist i denne form for første gang. Om lørdagen præsenterede Filip Vest et nyt work-in-progress: et musical-inspireret performance-værk med middelalderlige referencer kaldt "The Ruins". I værket synger tre performere en libretto om vigtigheden af sociale utopier. Marina Dubia præsenterede sit værk

"Implication Studies, chapter II", som for første gang blev vist udendørs i denne form. Værket inddrog printede billeder og deltager-baserede dialoger om repræsentation og vor samtids overstimulation af visuelle input. Dette blev kombineret med koreograferede danse-sekvenser af Marina og to andre performere som interagerede med konfetti skabt ved at makulere de printede billeder. Jules Fischer præsenterede en koreograferet performance med tre dansere, der aktiverede hele pladsens arkitektur og inviterede publikum ind i en multisensorisk fortælling om ambivalens omkring maskuline udtryk, queer affekt, fællesskab og solidaritet.

Om søndagen præsenterede Lina Hashim nye perspektiver på, hvordan identitet, tilhørsforhold og det rituelle kan forhandles i offentlighedens grænsezoner. Med værket "The Caryatid" undersøgte hun gennem bevægelse og lyd Caryatide-figuren: den sørgende, modstandsdygtige kvinde, der bærer vægt – arkitektonisk, historisk og følelsesmæssig – på sin krop. Performancen var akkompagneret af trommeslagere og foregik både på pladsen udenfor og indeni koncertkirken. Klara Lopez afsluttede programmet med en intim performance inde i kirkerummet, som undersøgte grænsefelterne og ambivalensen mellem digitale fællesskaber og ensomhed, politiske modstandsformer og distraktion, begær og uhygge.

Diskursivt program

Et centralt aspekt af projektet var at skabe rum for refleksion og samtale. I samarbejde med PASS (Center for Practice-Based Arts Studies ved Københavns Universitet) blev der afholdt to en-times samtaler på Blågårds Plads om lørdagen og i koncertkirken om søndagen. Her deltog kunstnerne og udvalgte gæster: kurator/forsker Irene Campolmi og kunstsribent Olivia Turner om lørdagen, modereret af kurator/redaktør hos SixtyEight, Rebekka Anker-Møller; kurator/forsker Iben Elmstrøm og forsker Amaru Ibarra om søndagen, modereret af Mikkel Bogh, leder af PASS. Samtalerne var åbne refleksioner med publikum som undersøgte forbindelsen mellem intimitet og offentlighed og tog eksplicit udgangspunkt i de netop fremførte værker. Det diskursive program blev en vigtig komponent i at forankre oplevelserne og åbne op for perspektiver på, hvordan performancekunst kan fungere som social intervention og følelsesmæssig katalysator i offentligheden.

Blågårds Plads som scenografisk ramme

Vælget af Blågårds Plads som lokation viste sig særligt frugtbart. Pladsens arkitektoniske og historiske karakter – de forsænkede niveauer, granitskulpturerne og det aktive byrum – skabte både udfordringer og muligheder for kunstnerne. De forskellige performances interagerede direkte med stedets form og funktion, og mange besøgende kommenterede på, hvordan værkerne responderede på pladsen som et offentligt sted. Flere deltagere blev hængende efter forestillingerne om lørdagen og engagerede sig i uformelle samtaler, hvilket understøttede projektets mål om at fremkalde sociale forbindelser i det offentlige rum.

Tekniske og logistiske erfaringer

Projektet forløb generelt uden større komplikationer. Udfordringer med teknisk udstyr ved én performance blev løst med improvisatorisk flair, og programmet kunne fortsætte uden større forstyrrelser. Vi har erfaret, at udendørs produktioner kræver høj fleksibilitet i forhold til både vejrlig og tekniske forhold. Et tæt samarbejde med lokale teknikere og frivillige bidrog væsentligt til afviklingens smidighed.

Konklusion og betydning

"Intimacy & Publicness" har bekræftet, at performancekunst kan aktivere og revitalisere offentlige rum, skabe uventede møder mellem mennesker og åbne for nye forståelser af intimitet og fællesskab. Projektet har samlet en gruppe dedikerede kunstnere og teoretikere, der med stor generøsitet har delt deres praksis og perspektiver. Den brede publikumstilslutning og de mange kvalitative reaktioner vidner om, at der er behov for og interesse i netop denne type kunstneriske interventioner i byen. Derfor har vi også planer om at

fortsætte kontakten med de etablerede samarbejdspartnere – som alle har responderet positivt på samarbejdet – og eventuelt planlægge et lignende program på stedet næste år.

Vi er dybt taknemmelige for den støtte, Rådet for Visuel Kunst har ydet til dette projekt, og vi ser frem til at videreudvikle erfaringerne i fremtidige projekter med lignende ambitioner.

Med venlig hilsen,

Joachim Aagaard Friis, Rebekka Anker-Møller, Christopher Sand-Iversen

På vegne af resten af holdet bag *Intimacy & Publicness* og SixtyEight Art Institute

Udvalgt dokumentation:

